

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 6 korona.
 Egyes szám ára 4 fillér.

MERJELÉNIK HETENKÉNT EGYSZER:
 szombaton és egyes rendki-
 vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
 Városi közlevéltár (városház,
 földszint 7. sz. lde küldendők
 a kéziratok)

KIADÓHIVATAL:
 Városi könyvnyomda-vállalat
 irodája. lde küldendők
 az előfizetési díjak és hirde-
 tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A fizetésrendezés.

A jog- és pénzügyi bizottság a héten ismételt foglalkozott a fizetésrendezés kérdésével. Az ülésen a bizottság tagjai közül csak kevesen jelentek meg, jobbára azok, akik minden alkalommal kimutatják érdeklődésüket a tisztikar iránt.

A bizottság a bemutatott javaslatot elfogadta a következő változtatással. A VII. osztályba sorozták a főügyészt és főorvost, a VIII. fizető osztályba pedig valamennyi rendőrkapitányt. A X. osztályból a IX-ikbe vették a birtok- és illetéknnyilvántartót és az építő mestert, a XI-ből a X-be az adókievítőket, a pénztári tisztit s az adótisztit és a rendőri iktatói és kiadói állásokat. Végül kimondta a bizottság, hogy minden állásnak ad városi pótlékot és elfogadta az erdészeti és gazdasági személyzet, a rendőrség és szolgálószemélyzet beosztását és fizetését.

A jog- és pénzügyi bizottság javaslatára a következő megjegyzést tesszük:

A belügyminiszterium visszaküldte a javaslatot, hogy a város az állami fizetőosztályoknak megfelelően dolgozza át. Így tehát egyenesen kijelölte azon utat, amelyen haladnia kell a városnak a fizető osztályok megállapításában. A jog- és pénzügyi bizottság azonban ez alkalommal is eltért ettől a kívánságtól, midőn a főügyészt és főorvost a VII. osztályba sorozta; holott az állami táblázatban ezen állások a VIII. fizető osztályba vannak sorolva, az előbbinél világosan jelezve, „ha a magánygyakorlat meg van engedve“.

Már pedig nálunk a magánygyakorlat meg van engedve, míg a főorvost valószínűleg azért találjuk a VIII. fizető osztályban, mert feltehető, hogy a tisztit főorvonnak magánygyakorlata van és így mindketten több-kevesebb jóvedelmet huznak állásuk és tudásuk után.

A négy rendőrkapitányt a jog- és pénzügyi bizottság a IX. fizető osztályból a VIII-ikba javasolja áttenni, holott az állami táblázatban világosan ki van mondva, hogy a kerületi kapitányok a IX. fizető osztályba sorolandók, ugyancsak ezen osztályba javasolja áttenni a tisztit alügyészt, akinek pedig szintén meg van engedve a magánygyakorlat. Ugyancsak gavalléros módon javasolja a jog- és pénzügyi bizottság a birtoknyilvántartók és illetéknnyilvántartók és az építőmestert felvenni a IX. fizető osztályba, holott az állami táblázat a nyilvántartók a X. fizető osztályba vannak sorolva.

Végül a XI. fizető osztályból a X-be javasolja a bizottság áttenni az adókievítőket, a pénztári és adótisztiket, valamint a rendőrségi iktatói és kiadói állásokat, melyek

pedig az állami táblázat XI. fizető osztályába sorozott segéd-tisztit állásoknak felelnek meg.

Midőn tehát a jog- és pénzügyi bizottság ezen javaslatát megtette, nem teljesítette azon kívánságát a belügyminiszteriumnak, mely harmoniát kíván létesíteni az állami és városi tisztviselők fokozata között. Mert vagy elfogadjuk a belügyminiszterium egyenes rendeletszerű kívánságát, vagy arra a merész álláspontra helyezkedünk, hogy nem fogadjuk el a kívánt fizető osztályokat. Ez utóbbi esetben, a mi nézetünk szerint, csak késleltetné a végleges rendezést — mondjuk ki kereken, hogy az autonomia alapján a közgyűlés határozza meg a fizető osztályokat, vagy ha elfogadjuk a belügyminiszterium óhaját, az esetben ne nézzük a személyeket, hanem hivatalos állásuk szerint sorozzuk őket az állammal egyenlő táblázatba. Eltérti a vezérelvtől nem szabad és éppen azért előre megjósoljuk, hogy ezeket az aránytalan javaslatokat a belügyminiszterium nem fogja jóvá hagyni, míg másrészt a mellőzött tisztviselők jogosan felelnek meg a közgyűlésnek esetleg ilyen irányban hozott határozatát, mely ötletszerűen egyes tisztviselőt, kezelő- és segédszemélyzeti állásokat tulságosan javadalmaz, míg más oldalról egyes állásokat egészen háttérbe szorít.

De lássunk világosan e dologban, melynek megbeszélése nem sérthet senkit, mert mi nem a személyekről, hanem az állásokról beszélünk.

A tisztifőügyészi és tisztifőorvosi állásról már beszélünk. Nézetünk szerint mi is hibásnak tartjuk az állami rendelkezést, mely ezt a két előkelő és fontos állást a VIII. fizetőosztályba sorozza. Azonban ennek korigálását ne mi kezdjük el, hanem kezdje meg az állam és sorozza a főügyészeket és főorvosokat a VII. fizető osztályba. Sőt a javadalmazás ellen sem szólunk, sőt teljes nyíltsággal azt kívánánk, hogy ugy a főügyésznek, mint a főorvosnak adjon Debreczen város akár 4000—4000 korona személyi pótlékot, mert erre munkájukkal és tudásukkal rászolgálnak. Azt azonban, hogy megbontva az állami rendelkezést, mi egy fizető osztállyal előbbre helyezük őket, nem tartjuk szerencsés gondolatnak, mert csak késlelteti a jóváhagyást.

A négy rendőrkapitánynak és az alügyésznek a IX. fizető osztályból a VIII-ikba való áthelyezési javaslata is ellenkezik az állami sorozat elveivel. A tisztit alügyész magán gyakorlatot is folytathat, sőt erre nagyon rá ér, míg a kerület kapitányok javadalmazása teljesen megfelel munkakörüknek, sőt a városi pótlékkal együtt javavalmazásuk 5400 és 4240 korona.

Nem helyes a birtok- és nyilvántartónak a IX. osztályba történt beállítása nem csak azért, mivel az állami táblázatban ezen állások a X-ik fizető osztályba vannak sorolva, hanem azért sem, mert ezen állásokra nem kívánatlik magasabb képesítés. Ha például a jog- és pénzügyi bizottság a tanácsi iktatót sorozza a IX. fizető osztályba, senkinek sem lehetne ez ellen szava, mert a tanácsi iktató délelőtt délután oly idegsorvasztó, mondhatni emberfeletti munkát végez, amelyre ha másképp nem, hát személyi pótlékkal kellene dotálni. Mert az iktatónak az összes beadványokat át kell olvasni, előszámozni és bevezetni, ő nem hagyhatja munkáját más napra, hanem kénytelen az iktató könyvet minden este lezárni. Dolgozik nem csak a rendes hivatalos órákban, hanem ezeken kívül is, vasár- és ünnepnapokon, sőt a sátoros ünnepeken is. Munkáját nem oszthatja meg senkivel a dolog természeténél fogva és ennyi munkamellét mégis csak a X. fizető osztályban kénytelen meghuzódni. Még tehát az esetben is, ha a belügyminisztérium elrendelné is a birtok- és illetéknilyvántartói állásnak a IX. fizető osztályba való sorolásától, akkor is első sorban a IX. fizető osztályba kellene tenni a tanácsi iktatót, aki nagy és fárasztó munkát végez.

De eltekintve ettől, micsoda igazság volna, ha jogvégzett, állami és jogtudományi vizsgálat letett aljegyző, alügyész, adó- és gyámpénztárnok, az államszámviteli oklevéllel bíró, számvevő, egyetemet vagy akadémiát végzett és levéltárosi oklevéllel megszerzett főlevéltáros egyosztályba jutna a birtok- és illeték nyilvántartókkal, kiknek állásához a törvény nem kíván kvalifikációt. Az elősoroltak hosszas tanulás után szerzik meg minősítésüket, míg a két említett álláshoz elegendő akár négy polgári iskola vég bizonyítványa is, amint azt a törzskönyvi lapokból látjuk.

Az állami táblázat XI. osztályába beosztott segédtiszteket, u. m. az adókievetőket, a pénztári és adótiszteket, valamint a rendőrségi iktatót és kiadót a jog- és pénzügyi bizottság ki óhajtja ezen osztályból venni és egy osztállyal előbbre helyezni. Miért kívánja ezt? Nem hallottuk megokolni, annyi azonban bizonyos, hogy a többi osztályokban levő és magasabb minősítéssel ellátott tisztviselőkkel, vagy kezelő- és segédszeméllyel szemben ez a terv szintén nem igazságos.

Vagyis összegezve az elmondottakat: vagy kövessük a fizető osztályokba sorolásnál a miniszter ur által is megkivánt táblázatot, vagy mondja ki a közgyűlés, hogy tisztviselőit, kezelő- és segédszemélyzetét tetszése szerint osztja be fizető osztályokba, vagy egyáltalában nem sorozza ilyenekbe. Mi ezt az utóbbi céltalannak látszó és a rendezést halasztó tervvel már lapunk múlt számában elleneztük, nem marad tehát más hátra, mint követni a minisztérium átasítását annyival is inkább, mivel a kormány nem akarja megszabni a fizetést és azt az összeget, melyet a város közönsége többlet gyanánt ad becsületes munkásainak, városi vagy személyi pótlék címen engedélyezi. Ha pedig nem tartjuk be az állami táblázatot, akkor tegyünk különbséget a kvalifikációval bíró tisztviselők között és azok között, kiknek állása nem kívánja meg a minősítést. A rendelkezés ellenezi azonban előbbre vinni egyes állásokat és háttérbe szorítani másokat igazságtalanság vagy legalább is nem egyenlő mértékkel való mérés elégedetlenségére okot adó intézkedés.

Megvagyunk győződve, hogy városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlése nem fog ezen fizetőosztályok ötlet-szerű megállapításába érdemileg belemenni, hanem a miniszteri utasítás szerint állapítja meg a fizetési osztályokat. Ha pedig ez nem következne be, az esetben tömörüljenek

azon tisztviselők, akik sérelmesnek látják az aránytalan beosztást és felebbezik meg a közgyűlés határozatát, mert biztosra vehetik, hogy a belügyminisztérium igazaitat méltányolni fogja.

Az 1910. évi zárószámadás.

Debreczen város 1910. évi zárószámadását, miután azt a felügyelőbizottság is átnézte, a városi tanács hétfői ülésén mutatta be Roncsik Lajos főszámvevő.

Az 1910. évi zárószámadás adatai a főszámvevő jelentése szerint egyébként a következők:

Tekintetes Tanács! A városi házipénztár, valamint a házipénztár kezelése alatt levő alapítványi pénztáraknak az 1910. évről összeállított zárószámadását, ezeknek alapján a külön kezelés alatt álló vállalatokra figyelemmel elkészített vagyonmérleget, a szükséges mellékletekkel kiegészítve, további szabályszerű intézkedés végett tisztelettel betérjesztem.

A házipénztárnál a 3.351,133 korona 80 fillér rendes bevétellel szemben a rendes kiadás 3.156,068 korona 17 fillér, vagyis a bevételi többlet 195,065 kor. 63 fillér.

A 3.701,024 korona 23 fillér rendkívüli bevétellel szemben a rendkívüli kiadás 3.816,640 korona 22 fillér, így a bevételi keveslet 115,615 korona 99 fillér.

Az átmeneti 47,888 korona 28 fillér bevétellel szemben az átmeneti kiadás 56,163 kor. 68 fillér, így átmeneti keveslet 8275 korona 60 fillér.

Ha a fenti számadatoknál mutatkozó rendes bevételi többletből, 195,065 korona 63 fillérből a rendkívüli átmeneti keveslet együttes összegét, 123,891 korona 59 fillért levonjuk, kapjuk a végösszeget, mutatkozó 71,174 kor. 04 fillér pénztári maradványt.

Ha az 1910. évi költségvetésben előirányzott összegeket a tényleges befolyt és tényleg kiadott összegekkel hasonlítjuk össze, a végeredmény, vagyis a pénztári maradvány egy és ugyanaz, nevezetesen:

Bevétel előirányozva volt:

rendes	3.096,161 K 22 f,
rendkívüli	379,800 " — "
összesen	3.475,961 K 22 f;

tényleg befolyt:

rendes	3.351,133 K 80 f,
rendkívüli	3.701,024 " 23 "
átmeneti	47,888 " 28 "
összesen	7.100,046 K 31 f;

vagyis több:

rendes	254,972 K 58 f,
rendkívüli	3.321,224 " 23 "
átmeneti	47,888 " 28 "
összesen	3.624,085 K 09 f.

Kiadás előirányozva volt:

rendes	2.964,526 K 37 f,
rendkívüli	511,434 " 84 "
összesen	3.475,961 K 22 f;

tényleg kiadott:

rendes	3.156,068 K 17 f,
rendkívüli	3.816,640 " 22 "
átmeneti	56,163 " 88 "
összesen	7.028,872 K 27 f;

vagyis több:

rendes	191,541 K 79 f,
rendkívüli	3.305,105 „ 38 „
átmeneti	56,163 „ 88 „
összesen	3.552,011 K 05 f.
Többlet bevétel	3.624,085 K 09 f,
„ kiadás	3.552,911 „ 05 „
különbözet mint pénztári maradvány	71,171 K 04 f.

Ezen az összehasonlítás utau egyenlőnek mutakozó pénztári maradvány kitüntetése az 1886. évi XXII. törvény-cikk 124. §-ában leli magyarázatát. A maradványösszegre vonatkozóan tisztelettel javasolom, hogy a zárszámadás tárgyalása alkalmával a közgyűléstől felhatalmazás kéressék arra nézve, hogy abból 25,000 korona az erdei vasut áthelyezési és építkezési költsége címén ez évben felhasználható legyen.

Megjegyezni kívánom, hogy a régi és uj fizetés közötti különbség a rendes költségvetésben van elszámolva s a részletezésnél drágasági pótlékként feltüntetve.

Végre tisztelettel említem meg, hogy az ingatlan vagyon-rész uj becslés alapján van a vonatkozó szabályrendelet rendelkezéseire képest a vagyon-mérlegbe beállítva s ez indokolja a vagyon-mérlegben mutakozó, a szokástól eltérő nagyobb vagyon-szaporulatot.

Ugy a zárószámadást, mint a városi vállalatok vagyonmérlegét kiadják a gazdasági s jog- és pénzügyi bizottságoknak, hogy azokat a június havi közgyűlés letárgyalhassa.

A német gazdák Debreczenben.

Szerdán délben érkeztek meg a németországi gazdák Debreczenbe, hogy a magyar gazdasági viszonyokat és különösen az állattenyésztést tanulmányozzák. Debreczen város tanácsa, a gazdasági társulatok, meleg szeretettel fogadták az idegeneket, akik az egész német birodalom területéről verődtek össze s jöttek el Magyarországra. A német földbirtokosokat *Jeszenszky* Sándor, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkára kísérte s vezette Debreczenbe. Előbb a pallagi gazdasági intézetet, másnap a Hortobágyot tekintették meg.

A vendégeket érkezésükkor az állomáson várta *Kovács* József polgármester, *Vargha* Elemér dr., *Medgyaszay* Miklós tanácsnokok, *Török* Gábor főerdőmester, *Debreczeni* Jenő igazgató. Ott voltak a gazdakör, a gazdasági egyesület, a gazdasági tanintézet képviselői, ott voltak Besko Zoltán, Békéssy László, Bihari Pál, Gassz Gyula, Hutflész Kázmér, Polgári Bálint, Polgári József, Rácz Lajos, Rickl Antal, Szentesi János, Széll László, Szögyény János és még igen sokan. Félegykor robogott be a budapesti gyorsvonat, amelyen a következő német gazdák érkeztek meg: Albinus Wolther jószágigazgató, Poroszország, Bennevit Ferenc földbirtokos, Szászország, Bieler O. Brandenburg, Büttner N. jószágigazgató főtiszt, Brandenburg, Klausz János Szászország, Ficke Ottó kereskedő, Chemnitz, Franz Oszkár szolgálatonkívüli főhadnagy, földbirtokos, Drezda, Fünfstück Walter földbirtokos, Szilézia, Johansen P. földbirtokos, Schleswig-Holstein, Kaiser F. O. földbirtokos, Szászország, Keibel Pál földbirtokos, Brandenburg, Kiehn G. földbirtokos, földmívelésügyi tanácsos, Posen, Langlet Arthur földbirtokos, Pomeránia, Reibnitz Ernő báró, szolgálatonkívüli őrnagy, Szilézia, Roloff Erich földbirtokos, Brandenburg, Priov Staviste földbirtokos, Szilézia, Palmuth Henrik földbirtokos, Anhalt, Schaffer földbirtokos, Szilézia, Schirrmann Márton földbirtokos, Pomeránia, Schober Alfréd földbirtokos, Szász-

ország, Schmidt Ottó földbirtokos, Szilézia, Szcztovszky Seeger Vilmos földbirtokos, Gross-Grauden, Piems Károly gyárigazgató, Szászország, Stiffer Pál földbirtokos, Német-Lissa, Vielhack Erich gazdálkodó, Berlin, Wulffen-Mahndorf János kapitány, földbirtokos, Szászország, Ziegenbein Alzey Ernő dr. gazdasági tanácsos, nevelőintézeti intéző Hessen.

A vendégeket azután a külön váróterembe vezették, ahol *Kovács* József polgármester a következő szép beszéddel üdvözölte a vendégeket:

Igen tisztelt Uraim!

Magyar szívvvel, magyar őszinteséggel, magyar vendégszeretettel fogadom és üdvözlöm Önöket Debreczen szabad királyi város közönsége képviselőjében. A mi városunk mezőgazdasági fejlettsége, kulturája, ami Önöket különösebben érdekli, nincs azon a magaslaton, amellyel az Önöké méltán dicsekedhetik, hogy találandanak Önök a mi mezőgazdasági kulturánkban is olyant, ami gyönyörködtetni fogja Önöket s amiből tanulságokat vonhatnak le.

Mi szeretjük a földet, ragaszkodunk őseinknek a természeti viszonyok által is sok tekintetben indokolt szokásaihoz s állattenyésztésünkben is alkalmazkodunk a megszokott ismert fajokhoz s ugy találjuk, hogy az, ha nem jövedelmezőbb is, de biztosabb.

Vegyenek Önök fáradságot maguknak megismerni ezeket s összehasonlítás útján levonni és esetleg velünk is megismertetni a következtetéseket. Mi szívesen és készséggel tárjuk fel a mi állapotunkat e tekintetben s szíves vendégszeretettel állunk rendelkezésükre s azt óhajtjuk, hogy itt tartózkodásuk legyen reájuk kellemes, érezzék itt magukat othonosan. Isten hozta Önöket.

Az üdvözlésre a vendégek részéről *Vielbach* Erich berlini földbirtokos válaszolt, aki meghatottan köszönte meg a fogadtatást. — Köszönettel és meghatottan látja — mondta — a szíves barátságot, amellyel Debreczen városa őket tanulmányutjukban itt fogadta. Reméli és hiszi, hogy abból, amit itt látni fognak, sok szépet fognak tanulni és sok értékes konzekvenciát vonhatnak le.

Az éljenzéssel fogadott beszédek után a vendégek a város és a vendégfogadó debreczeni gazdák kocsijaira szálltak, amelyeken a Bikába hajtottak.

A német gazdák társasága a Bikában való megszállás után kiment Pallagra, hogy a gazdasági intézetet és annak gazdaságát szemlélje meg. A Pallagon Kerpely Kálmán lovag, az intézet igazgatója fogadta a vendégeket a tanári karral egyetemben, akik közül nem egy a német akadémiákon végezte a gazdasági tanfolyamot.

Ezután az ebéd következett, melyet az intézet nevében Kerpely Kálmán lovag igazgató adott a vendégek tiszteletére. Az ebéd alkalmával Kerpely Kálmán üdvözölte s köszöntötte föl a vendégeket, elismeréssel szólván arról, hogy milyen magas fokra tudták földmívelésüket emelni a maguk nagy tudásával, szorgalmukkal és a föld iránt bennük élő szeretettel. A vendégekre üríti poharát.

A német gazdák részéről Schmidt Ottó dr. köszöntötte meg a társaság nevében a meleg vendégszeretetet s egyben elismerőleg nyilatkozott a Magyarországon talált mezőgazdasági állapotokról és kívánta, hogy az Isten felvirágoztassa nagyra a magyar földmívelést.

Domahidy Elemér főispán a németek egészségére ürítette poharát, a maga részéről meleg szavakban üdvözölte őket.

Az ebéd után megtekintették Kerpely Kálmán lovag

vezetése és kalauzolása mellett az egész intézetet, a mintagazdaságot, a kísérleti állomást, a kertészetet, a tantermet, az ifjuság lakását. Mindenről a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak és kijelentették, hogy az, amit itt láttak, a maga nemében egész Európában egyedül álló. A megszemlélés után az ifjuság tornaversenyt rendezett szabadgyakorlatokkal és játékokkal.

A tornaverseny után meleg szavakban vettek búcsút az intézettől s vasuton vissza jöttek Debreczenbe. Csütörtökön a hortobágyot látogatták meg, hol a város megvendégelte a német gazdákat.

A banquet.

Este nyolc órakor az Arany Bika nagytermében diszes banquet volt, amelyen a tanács tagjain kívül a gazdasági egyesületnek, a gazdáknak, a gazdakörnek igen sok képviselője volt jelen.

A debreczeni muzeum egy éve.

(A jelentés Zoltai Lajos muzeumőr által.)

Most küldte szét Debreczen város muzeumának igazgatósága a muzeumnak 1910. évi működéséről, az osztályok tárgyainak gyarapodásáról készített részletes jelentést, amely pontosan beszámol mindama momentumokról, amelyek a debreczeni szépen fejlődő muzeumot érintették.

A jelentés első sorban a személyi változásokról és az igazgatási eseményekről számol be, majd a kulturház ügyének állását ismerteti. Elmondja, hogy a közgyűlés 380,000 koronás adománya mellett nagy összegekre rugnak a muzeumok és könyvtárak országos főfelügyelőségének államsegélye, amely az 1910. év végén kamatokkal együtt 55,375 korona 23 fillér és a hatvan-utcai ház jövedelme, amely 6739 korona 87 fillér. A kulturházra a kereskedelemügyi miniszter engedélyezte a kisajátítási jogot a szükséges Lichtschein-féle telek megszerzése céljából. A költségekre vonatkozóan pedig a kultuszminiszter kijelentette, hogy az építésre fölveendő 300,000 koronás kölcsön törlesztésére évenként 15,000 koronát utalványoz ki. A tanácsot megbizta a közgyűlés, hogy a művelődési ház építésére országos tervpályázatot hirdessen.

Az 1910. évben nyitotta meg a mézeum a Thaly-szobát, amelyben azokat az ereklyéket, könyveket, okiratokat, nyomtatványokat és egyéb tárgyakat helyezték el, amelyeket részben Thaly Kálmán hagyományozott a muzeumnak, részben Thaly-örökösök engedtek át. Ez emléktárgyak, amelyek könyvekből, butorokból, fényképekből, diszpolgári oklevelekből, régiségekből, plakettekből és érmekből, szobrokból, képekből állanak, száma 814.

Az egyes osztályokban a következő gyarapodás állott be 1910-ben: A könyv- és kéziratár 2133 darabbal szaporodott, van 9073 darab, a régiségtár gyarapodott 818 darabbal, van 10,146 darab, a néprajzi tár gyarapodott 288 darabbal, van 2112 darab, a képző és iparművészeti tár gyarapodott 124 darabbal, van 658 darab, a természetrajzi gyűjtemény gyarapodott két darabbal, van 524 darab. Az összes gyarapodás volt 3365 darab, s van a muzeumnak most 22,513 műtárgya.

A muzeumot 7000 látogató kereste fel, ezek közt igen sok iskola tanulói.

Végül az ásatásokról számol be a jelentés. Ezek során igen sok értékes tárgyakat találtak és így becses dolgokkal szaporították a muzeum anyagát. Az ásatásokat Zoltai Lajos muzeumőr vezette. Az ásatások voltak a hortobágyi Pipáshalmon, a hortobágyi Papegyházán, a hosszupályii

Testhalmokon, — a hortobágyi Kandra és a szászteleki halmokon, a sárrétudvari Balázshalmon, amely helyeken különböző korokból származó igen becses leletekre akadtak.

8897—1911.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város házipénztárának és a házipénztár által kezelt alapoknak 1910. évi zárszámadása a városi számvevőség által egybeállítván, az 1886. XXI. t-c. 17.§-a rendelkezéséhez képest a számvevői hivatalnál a f. évi június hó 1-től kezdődőleg 15 napi közszemlére kitétetett.

Erről a város adózó lakossága azzal értesítettik, hogy a zárszámadás az említett helyen a hivatalos órák alatt megtekinthető s arra a hivatkozott törvényszakasz szerint észrevételek tehetők és azok a f. évi június hóban tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlést megelőzőleg 5 nappal a városi tanácshoz beadhatók.

Kelt Debreczen, sz. kir. város tanácsának 1911. évi május hó 29-én tartott üléséből.

Városi tanács.

4488—8390/1911. számhoz.

Arlejtési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város közönsége a kórkáz telepén létesítendő barak építési és az elmebetegék épülete bővítési munkáinak biztosítására zártajánlati versenyt hirdet.

A teljesítendő munkák a következők:

Föld, kőműves, elhelyező, beton, ács, bádogos, asztalos, lakatos, üveges és mázoló, tetőfedő és kályhás munkák.

Ajánlat tehető minden munkára együttesen, vagy munkanemenként külön-külön, de csakis a Debreczen sz. kir. város által kiadott ajánlati és költségvetési űrlapokon, melyek a városi mérnöki hivatalban (Simonffy-utca 2/b.) munkanemenként 20 fillérért megszerezhetők.

Ugyancsak a mérnöki hivatalban a terv. az általános és részletes feltételek naponta 8—1 óráig megtekinthetők.

Az ajánlatok lepecsételt baritékban „Ajánlat a köz-kórházi barak és elmebetegék épülete bővítési munkájára“ felirással ellátva Debreczen sz. kir. város polgármesteri hivatalában 1911. évi június hó 23. d. e. 10 órájáig adhatók be s ugyanaz nap d. e. 11 órakor a városház könyvtárszobájában nyilvánosan bontatnak fel.

Később érkezett, vagy a feltételeknek meg nem felelő, bánatpénzzel el nem látott, távirati és utóajánlat figyelembe nem vétetik. Az ajánlat beadása előtt tartoznak ajánlattevők az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzt a város házipénztárába letenni s erről szóló elismervényt az ajánlathoz csatolni.

Ajánlattevők ajánlataikkal a végleges döntésig maradnak kötelezettségben.

A város fenntartja magának azt a jogot, hogy az ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy azok mellőzésével a munkálatokat más uton biztosíthassa.

Kelt Debreczen sz. kir. város Tanácsának 1911. évi május hó 22-én tartott ülésében.

Városi Tanács.